

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на трИ.десети декември през две хиляди двадесет и втора годИ. в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря ЦветелИ. В. Пецева
като разгледа докладваното от Мария Бойчева Търговско дело № 20211100902095 по описа за 2021 годИ.

и за да се произнесе, съобрази следното:

След направеното от ищеца Застрахователно акционерно дружество “ОЗК - 3.” АД, ЕИК *****, увеличение на исковете, производството по делото е висящо по предявени от ищеца против ответника Застрахователна компания “Л.И.” АД, ЕИК *****, по искове с правно основание чл. 411 вр. с чл. 412 от КЗ и чл. 409 от КЗ вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за сумата от 158 799 лева, представляваща стойността на изплатено застрахователно обезщетение по щета № 0800-100-0007-2020 за вреди на увреденото лице “БДЖ-ПП” ЕООД при настъпило пътно-транспортно произшествие на 05.08.2020 г. на гара Синдел – разпределителна, на втори коловоз, на 30 метра след входния сигнал, между влакова композиция № 2612, със състав 4 вагона, 16 оси с локомотив 44-094, и пътно-транспортна машиИ. – багер, марка JCB-JS 145, с рег. № *****, с валидна застрахователна полица “Гражданска отговорност” № BG/22/120000228463, сключена при ответника застраховател, и ликвидационни разноски по щетата, сумата от 1 365 лева, представляваща лихва за забава върху претендираната главница от 26 000 лева за периода от 09.04.2021 г. (датата на получаване на писмото за възстановяване на платеното обезщетение, до 14.10.2021 г., както и законната лихва за забава върху главницата от 26 000 лева, считано от датата на подаване на исковата молба (28.10.2021 г.) до окончателното ѝ плащане, а законната лихва за увеличената част от претенцията за горницата от 26 000 лева до 158 799 лева – за периода от 12.12.2022 г. до окончателното ѝ плащане.

Ищецът твърди, че на 05.08.2020 г. около 11,00 ч. – 11,04 ч. на гара Синдел – разпределителна, на втори коловоз, на 30 метра след входния сигнал между влакова композиция № 2612, със състав 4 вагона, 16 оси с локомотив 44-094 на превозвач “БДЖ-ПП” ЕООД, и пътно-транспортна машиИ. – багер,

марка JCB-JS 145, с рег. № *****, собственост на "С. 94" ООД, настъпва пътно-транспортно произшествие. Вследствие на удара между влаковата композиция и багера и след направен оглед на влаковата композиция са установени множество имуществени вреди по влака, в частност пътнически вагон № 50522974201-8. Твърди, че ПТП е настъпило изцяло по ВИ. на управляващия багера – Т. Г. Т., който не се е съобразил със забраната на чл. 98, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, че престоят и паркирането са забранени върху железопътни линии или в такава близост до тях, която може да затрудни движението на релсовите превозни средства, и с разпоредбата на чл. 51 от ЗДвП за разстоянието за спиране от железопътния път. Твърди, че на водача на багера е съставен АУАН № 25-2 от 14.09.2020 г.

Твърди, че по силата на сключен договор № 27 за обособена позиция № 3 – Застраховка "Релсови превозни средства – локомотиви, вагони и ЕМВ серия 32" между "БДЖ-ПП" ЕООД и ищцовото дружество, и застрахователна полица № 0800-130-2020-00001/23.01.2020 г., валидна от 23.01.2020 г. за срок от пет години, ищецът е заплатил на увреденото лице "БДЖ-ПП" ЕООД застрахователно обезщетение в размер на 158 799 лева, от които обезщетение за ремонтни дейности по пътнически вагон 50522974201-8 в размер на 158 784 лева и ликвидационни разноски в размер на 15 лева.

Твърди, че предвид обстоятелствата, че виновен за настъпилото ПТП е водачът на пътно-транспортната маши. – Т. Г. Т., и същият е с валидна застрахователна полица "Гражданска отговорност" № BG/22/120000228463, сключена с ответника застраховател, то последният дължи да възстанови изплатеното от ищеца обезщетение. Твърди, че с писмо с изх. № А 315-6536/08.04.2021 г. ответникът е поканен да възстанови на ищеца изплатеното обезщетение, но до момента на подаване на исковата молба същото не е платено.

Твърди, че ответникът му дължи и лихва за забава в размер на 1 365 лева за периода от 09.04.2021 г. (датата на получаване на писмото за възстановяване на платеното обезщетение) до 14.10.2021 г.

Ищецът претендира направените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение.

Ответникът Застрахователна компания "Л.И." АД подава отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове като неоснователни.

Сочи, че във връзка с претенцията на ищеца при ответника е образувана щета № 0000-5123-21-5-00099, като претенцията е отказана, тъй като операторът на багера не е виновен за настъпването на процесното ПТП. Сочи, че не са изяснени обстоятелствата, причините и механизма, довели до настъпване на ПТП. Оспорва твърдения от ищеца механизъм на настъпване на същото.

Оспорва настъпилото събитие да е покрит риск по задължителната застраховка "Гражданска отговорност", доколкото същото не е настъпило при движение на багера и използването му като МПС, а при използването на багера като строителна маши.. Сочи, че багерът е бил в статично положение и се е движела само роботизираната ръка.

При условията на евентуалност сочи, че е налице съпричиняване в изключителна степен от страна на машиниста на влаковата композиция за настъпване на увредите при осъществяване на произшествието.

Ответникът оспорва предявения иск и по размер. Сочи, че същият е завишен и не отговаря на действително настъпилите вреди. При условията на евентуалност, сочи, че размерът на вредите на влаковата композиция следва да бъде определен съгласно чл. 386, ал. 2 от КЗ по методиката на Наредба № 24 за задължителното З., приложима към момента на събитието. Сочи също, че по образуваната при ищцовото дружество щета са заплатени детайли и операции, които не са резултат от процесното събитие, като са калкулирани завишени ставки за труд за съответните операции по възстановяване, както и посочените цени за части не отговарят на средните пазарни цени за периода. Поради това счита, че предявеният размер значително надвишава претърпените вреди.

Оспорва претенцията за законна лихва като неоснователна, поради неоснователността на иска за главница.

Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца.

В дадения срок ищецът подава допълнителна искова молба, в която поддържа предявените искове, и оспорва направените от ответника възражения. Сочи, че съгласно чл. 493, ал. 1, т. 7 от КЗ застраховката “Гражданска отговорност” покрива и вредите от процесното ПТП. Оспорва възражението на ответника за наличие на съпричиняване в изключителна степен от страна на машиниста. Сочи, че дори и да се приеме, че не е налице ВИ. на водача на багера, при наличните доказателства би бил налице фактическият състав на чл. 493, ал. 2, т. 7 вр. с ал. 1 от КЗ и чл. 50 от ЗЗД (за вреди, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират).

Оспорва възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от ищеца.

В дадения срок ответникът подава допълнителен отговор, в който поддържа направените оспорвания и възражения срещу предявените искове.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

Не се спори между страните и се установява от събраните по делото писмени доказателства, че между “БДЖ – Пътнически превози” ЕООД и застрахователя Застрахователно акционерно дружество “ОЗК - З.” АД е сключен договор № 27 за обособена позиция № 3 – Застраховка “Релсови превозни средства – локомотиви, вагони и ЕМВ серия 32”, както и застрахователна полица № 0800-130-2020-00001/23.01.2020 г. и добавък № 2/23.06.2020 г. към тази полица, с които в полза на “БДЖ – Пътнически превози” ЕООД е сключена имуществена застраховка на релсови превозни средства съгласно приложен списък, включително процесния вагон № 505229742018, посочен под пореден № 3 в списъка на застрахованите активи към добавък № 2/23.06.2020 г. (л. 148 от настоящото дело).

Видно от горесцитираната застрахователна полица (л. 136-144 от делото), страните са договорили самоучастие на застрахованото лице по имуществени щети на релсовите превозни средства – условно самоучастие

във всяка щета в размер на 1 000 лева. Срокът на застраховката е от 00.00 часа на 23.01.2020 г. до 24.00 часа на 22.01.2021 г.

Представен е от ищеца констативен протокол от 10.08.2020 г., съставен от комисия в Ремонтен цех – Горна Оряховица, в който са описани констатираните повреди и неизправности на пътнически вагон № 50522974201-8.

Представен е доклад от 20.08.2020 г. за фактите и обстоятелствата, констатиран при настъпило железопътно произшествие – удар на влак № 2612 в пътно транспортна маши. – багер марка JCB-JS 145, с рег. № *****, работещ в близост до железния път в гара Синдел – разпределителна на км. 510+550 на 05.08.2020 г. на 11.05 часа.

Представен е от ищеца окончателен доклад № 58 от заседание на Районна разследваща комисия – Горна Оряховица, ДП “Национална компания Железопътна инфраструктура”, проведено на 03.09.2020 г.

Представен е също Акт № 25-2 от 14.09.2020 г., съставен от главен инспектор в РЖИ – Горна Оряховица, Изпълнителна агенция “Железопътна администрация”, за установяване на административно нарушение на лицето Т. Г. Т. в качеството му на багерист в “С. 94” ООД, за процесното събитие.

Представени са доклад по щета № 1 от 03.09.2020 г., образувана пред ищцовото дружество, и доклад по щета № 2 от 14.10.2020 г., както и платежни документи, установяващи заплащането на суми по щетата.

Представени са споразумение във връзка с отстраняване на щети по вагон № 50522974201-8, сключено между ЗАД “ОЗК - З.” АД и “Вагонен завод - Интерком” АД, оферта, протоколи, фактури и документи за заплатените суми. Не се спори между страните и се установява от събраните по делото доказателства, че ищецът е заплатил в полза на увреденото лице “БДЖ – Пътнически превози” ЕООД застрахователно обезщетение в размер на 158 784 лева (от които 79 392 лева – на 04.09.2020 г. и 79 392 лева – на 15.10.2020 г.).

Не се спори между страните и се установява от справка в интернет страницата на Гаранционния фонд (л. 58 от делото), че към 05.08.2020 г. пътно средство с рег. № ***** има валидна застраховка “Гражданска отговорност” № BG/22/120000228463 при застрахователя ЗК “Л.И.” АД.

Не се спори също, че за процесното застрахователно събитие при ответното дружество е образувана преписка по щета.

Представено е от ищеца по делото постановление от 17.02.2021 г. по ДП № 2288/2020 г. по описа на Четвърто РУ при ОДМВР – Варна, пр.пр. № 11195/2020 г. по описа на РП – Варна за прекратяване на наказателното производство, водено за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. “а” вр. с чл. 342, ал. 1 от НК.

Представено е писмо с изх. № 2175/04.03.2021 г., изпратено от ЗК “Л.И.” АД до “ОЗК - З.” АД, с което се отказва да се заплати регресната щета, тъй като към този момент липсвало влязло в сила постановление, удостоверяващо виновно поведение на водача на застраховано при ЗК “Л.И.” АД МПС, чието поведение се твърди, че е довело до настъпване на транспортния инцидент.

Представено е писмо от “ОЗК - З.” АД до ЗК “Л.И.” АД (с вх. № 4802/09.04.2021 г.), с което се претендира да бъде изплатено застрахователно

обезщетение в размер на 158 784 лева и ликвидационни разноси по щетата в размер на 15 лева.

По делото е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещо лице Р. Г., съгласно което размерът на изплатеното от ЗАД “ОЗК - 3.” АД застрахователно обезщетение на “Вагонен завод - Интерком” АД в полза на застрахования е 158 784 лева. Вещото лице дава заключение, че сумата по извършения ремонт е платена чрез банков превод от ЗАД “ОЗК - 3.” АД по банкова сметка на “Вагонен завод - Интерком” АД на 04.09.2020 г. в размер на 79 392 лева и на 15.10.2020 г. в размер на 79 392 лева по щета 0800-100-0007-2020.

По делото е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на съдебно-техническа експертиза на вещо лице В. С.. Относно механизма на настъпване на ПТП вещото лице дава заключение, че на 05.08.2020 г. около 11.04 часа в зоната на втори коловоз в гара Синдел – разпределителна на километър 510+550, на 30 метра след входния сигнал, в статично положение багер JCB-JS 145, с рег. № *****, управляван от Т. Г. Т., по време на работа – при завъртане на стрелата с кофата навлиза в коридора на железния път. По същото време влакова композиция № 2612 със състав 4 вагона, 16 оси с локомотив 44-094 се движи с около 20 км/ч. Дава заключение, че в резултат на скорости и пресичане на траектории настъпва удар в зоната на първа лява врата на локомотива, след което стрелата на багера е отхвърлена обратно на часовниковата стрелка, гледано отгоре, с описващо леко до умерено затихващо камшично движение, при което е започнало последователно движение на стрелката с няколко удара във влаковата композиция. При удар на остър ръб и/или зъб на кофата в предната врата на първия вагон (50 52 2974 201-8) е настъпило разкъсване на обшивката на вагона. От удара стрелата на багера придобива кинетична енергия и по направление на влака се завърта обратно на часовниковата стрелка, гледано отгоре, и багерът с верижните връзки по направление на движещия се влак се надига от настилка, и застава в позиция, видна в приложения снимков материал по делото. При удара влаковата композиция е била с екстреното задържане на спирачката система, като при пълното спиране буферът от предната лява страна на първия вагон се е възкачил върху буфера на локомотива, а буферът от задната дясна страна на същия вагон се е възкачил върху буфера на втория вагон (50 52 2974 154-9).

Вещото лице С. дава заключение, че от техническа гледна точка увредите по вагон с № 50 52 2974 201-8, установени от Ремонтен цех - Горна Оряховица и “Вагонен завод – Интерком” АД, добре съответстват да са настъпили при описания механизъм. Посочва, че се открива пълно припокриване на увредени зони и детайли с описаните в Констативен протокол от 10.08.2020 г. и Протокол за втори вътрешен оглед. Вещото лице дава заключение, че предвид направения анализ от техническа гледна точка има причинно-следствена връзка между описания механизъм на ПТП и увредата на сочените части.

Вещото лице дава заключение, че увредите по влаковата композиция са настъпили при механизъм на удар с или притискане на твърд предмет, същите добре отговарят и е напълно възможно да са в следствие от процесното произшествие. В резултат на произшествието са нанесени материални щети по локомотив 44-094, първия вагон (50 52 2974 201-8) и втория вагон (50 52 2974 154-9).

Вещото лице дава заключение, че предвид приложените към материалите по делото разходни документи за извършени ремонтно-възстановителни работи, стойността на увредите само по първия вагон с № 50 52 2974 201-8 възлиза на 132 320 лева без ДДС и 158 784 лева с ДДС.

Вещото лице дава заключение, че след анализ на материалите по делото се установява, че багер JCB-JS 145, с рег. № *****, е извършвал ремонтна дейност между железните пътища в зоната на гара Синдел - разпределителна на километър 510+550, на 30 метра след входния сигнал. От техническа гледна точка съгласно ЗДВП и ЗРКЗГТ багер JCB-JS 145, с рег. № *****, може да се определи като "самоходна верижна машин. за земни работи".

При разпита допуснатият на ищеца свидетел П. П. казва, че е началник отдел "Районна железопътна инспекция" – Горна Оряховица към ИА "Железопътна администрация" към Министерство на транспорта. Казва, че не е присъствал на извършване на нарушението, а актът е съставен по чл. 40 от ЗАНН въз основа на документи – окончателен доклад на Районната разследваща комисия, която извършва техническо разследване на произшествието. Казва, че разследващата комисия е установила, че в случая багер, който извършва ремонт на железопътната инфраструктура в гара Синдел при навлизане на влак № 2612, завърта кофата и се удря в премиващия влак, вследствие на което има нанесени щети; дерайлира част от вагона. Казва, че виновното лице по акта е багеристът, който е навлязъл с багера в строителния габарит и е предизвикал конфликт с движещ се железопътен състав. Казва, че при извършването на ремонтни дейности в близост до жп линията се създава специална организация, която да съобрази движението на влаковете и извършването на ремонтните дейности, като и в процесния случай е имало такава организация. Казва, че по скоростомерна лента влакът е спазил разрешената скорост от 25 км/час, движел се е с около 20 км/час. Казва, че въпреки че в акта от 14.09.2020 г. е посочено, че нарушителят има възражения и ще ги представи допълнително, такива възражения не са представени.

При разпита допуснатият на ищеца свидетел С. Д. казва, че работи във "Вагонен завод - ИНТЕРКОМ" АД, гр. Дряново и е присъствал на огледа на вагон № 50 52 2974 201-8, чиито щети са причинени от багер. Казва, че видял и констатирал много дефекти по вагона, по талигите на вагона, по шкафовете на електрооборудването. Поразени били вътрешни системи. Казва, че дефектите са посочени в протоколите. Казва, че при първоначалния оглед на вагона е нямало възможност да се констатират всички дефекти и е извършен втори оглед след започване на ремонта, като се констатират и други допълнителни дефекти, които трябвало да бъдат ремонтирани и отстранени. На въпроса дали са отстранени само щетите, настъпили при това произшествие, или вагонът е бил ремонтиран изцяло, свидетелят казва, че само аварията е описана в протоколите и допълнително евентуално като проверки, като са отстранени всички щети на вагона.

При разпита допуснатият на ищеца свидетел Й. П., който работи като помощник локомотивен машинист в "БДЖ - Пътнически превози" ЕООД, Локомотивно депо – София, казва, че 05.08.2020 г. е присъствал на инцидента, като пътническият влак е управляван от локомотивния машинист по железопътен път № 2 по линия Варна – София. Казва, че стигнали входния светофор на гара Синдел – разпределителна, която била в ремонт, съответно скоростта била ограничена до 25 км/ч. Казва, че локомотивният машинист в

момента, в който наближили входния светофор на гара Синдел – разпределителна, подал входен сигнал за влизане в гарата. Казва, че многократно подали сигнал “Внимание”, включително и свидетелят от бутона от неговата страна, но багерът си стоял на едно място. Казва, че имало видимост около 250 м, но тъй като имало много машини са подали многократно сигнал “Внимание”. Казва, че багерът бил на път № 1, по който нямало релси – целият бил разкопан, или на 2-3 м от техния път, но когато те били на 20-30 м от него, багерът започнал да прави някакви движения с кофата, която първо застанала пред локомотива и съответно задържала локомотива, и когато приближили, защото влакът не може да спре веднага, ударила машината странично, нанесла някакви дребни щети по локомотива и ударила вагона. Казва, че вагонът се издигнал във въздуха, първите две колела или съответно едната талига били във въздуха, имало и счупен прозорец в коридора вагона. Казва, че локомотивният машинист предприел екстремно спиране, но влакът не може да спре толкова бързо, и докато спре влакът, е ударен вагонът.

При разпита допуснатият на ответника свидетел Т. Т. казва, че работел по трасето с багера, марка JCB – собственост на “С. 94” ООД. Казва, че багерът бил между двете жп линии, в стеснен участък от трасето, в близост до линията. Казва, че изведнъж усетил удар отзад и багерът се завъртял. Казва, че машинистът не е подал звуков сигнал, не го е чул. Казва, че никой от колегите, които работели около него, не е чул да се подава звуков сигнал. Казва, че като настъпил ударът, свидетелят не е могъл да констатира щети - видимо багерът бил леко ударен, защото ударът бил в баланса на багера и завъртял целия багер, като багерът бил подпрян на самия вагон. Казва, че преди да го откарат в болница видял, че влакът имал щети само по вагона – първата врата на първия вагон.

Останалите доказателства съдът намира за неотнормими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Предявени са искиове с правно основание чл. 411 вр. с чл. 412 от КЗ и чл. 409 от КЗ вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Целта на застраховката “Гражданска отговорност” на автомобилистите е да се покрие гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата, съгласно чл. 477, ал. 1 от КЗ. Застраховани лица са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание, като не е необходимо изрично пълномощно за управлението или ползването на моторното превозно средство, съгласно ал. 2 на чл. 477 от КЗ. Не се спори между страните, че такова лице е бил и Т. Г. Т., управлявал пътно-транспортна машини – багер, марка JCB-JS 145, с рег. № *****, собственост на “С. 94” ООД, към датата на застрахователното събитие – 05.08.2020 г.

Съгласно чл. 411 вр. с чл. 412 от КЗ, касаещи имущественото З., с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. Регресното право на застрахователя по имуществена застраховка възниква в случай на причинено застрахователно събитие от трето лице, когато за третото лице възниква гражданска отговорност и по силата на застрахователния договор застрахователят по имуществената застраховка е изплатил на увреденото лице застрахователно обезщетение. Касае се за законна суброгация и регресното право на застрахователя срещу третото лице възниква в момента на плащане на застрахователното обезщетение. В случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка “Гражданска отговорност”, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка “Гражданска отговорност” - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по “Гражданска отговорност”.

В случая не се спори между страните по делото и се установява от събраните доказателства, че на 05.08.2020 г. преди обяд на гара Синдел – разпределителна, е настъпило пътно-транспортно произшествие между влакова композиция № 2612, със състав 4 вагона и локомотив 44-094, на превозвач “БДЖ – Пътнически превози” ЕООД, и пътно-транспортна машин. – багер, марка JCB-JS 145, с рег. № *****, собственост на “С. 94” ООД.

Съгласно заключението на СТЕ, от техническа гледна точка багерът модел “JCB-JS 145” с рег. № ***** се определя като самоходна верижна машин. за земни работи. Следователно багерът е машин. за земни работи по смисъла на §1, т. 25 от ДР на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, съгласно който такива са самоходни или теглени колесни, верижни или крачеци машини, имащи екипировка или оборудване (работни средства), конструирани да извършват изкопни работи, товарене, транспортиране, пробиване/сондиране, разстилане, уплътняване или каналокопаене на земни, скални и други материали. Като самоходна машин. отговаря и на дефиницията на §6, т. 16 от ДР на ЗДвП – същата е предназначена за извършване на специфични дейности и движеща се или придвижвана по пътищата само по изключение. С оглед на това и доколкото не попада в изключението по чл. 481, ал. 2, т. 2 от КЗ предвид мощността му над 10 kW, багерът подлежи на задължително З. по застраховка “Гражданска отговорност”, съгласно изричната разпоредба на чл. 481, ал. 1 от КЗ. Не се спори между страните и се установява от събраните по делото писмени доказателства, че към датата на настъпване на процесното пътно-транспортно произшествие - 05.08.2020 г., багерът с рег. № ***** има валидна застраховка “Гражданска отговорност” при застрахователя ЗК “Л.И.” АД.

От изслушаното и прието заключение на съдебно-техническата експертиза се установява механизма на настъпилото пътно-транспортно произшествие, както и че в резултат на същото са настъпили имуществени вреди по пътнически вагон от композицията № 50522974201-8. От събраните по делото доказателства – неоспорения акт № 25-2 от 14.09.2020 г., показанията на свидетелите П., П. и Д., които съдят кредитира като ясни и непротиворечиви, както и от изслушаното заключение на СТЕ на вещото лице С. се установява, че пътно-транспортното произшествие е настъпило по ВИ.

на Т. Г. Т., управлявал багера. При извършването на 05.08.2020 г. около 11.04 часа на ремонтна дейност между железните пътища в зоната на гара Синдел - разпределителна на километър 510+550, на 30 метра след входния сигнал, стрелата с кофата на багера навлиза в коридора на железния път, по който се движи влаковата композиция с разрешена скорост. В резултат на пресичане на траектории настъпва удар в зоната на първа лява врата на локомотива, след което стрелата на багера е отхвърлена обратно на часовниковата стрелка и с последователно движение същата нанася няколко удара във влаковата композиция. При удар на остър ръб и/или зъб на кофата в предната врата на първия вагон (№ 50522974201-8) настъпва разкъсване на обшивката на вагона. Поради това неоснователно се явява оспорването на ответника на механизма на настъпване на пътнo-транспортното произшествие, описан в исковата молба.

В случая от водача на багера са нарушени правилата на Закона за движение по пътищата. Застрахованият при ответника водач е започнал маневра с оборудването на багера – стрелата с кофата, същата попада в коридора на релсите на движещата се по железопътния път влакова композиция, при което настъпва първия удар и след това при отхвърлянето на стрелата обратно на часовниковата стрелка е започнало последователно движение на същата с няколко удара във влаковата композиция. Застрахованият при ответника водач не е съобразил нормата на чл. 98, ал. 1, т. 4, предл. второ и трето от ЗДвП, установяваща забрана за престой и паркиране върху железопътни линии или в такава близост до тях, която може да затрудни движението на релсовите превозни средства. Не е съобразил и разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, че водачът е длъжен да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява. Същият при полагане на дължимата грижа с отчитане на разписанието на влаковете на гарата, където е участвал при провеждането на ремонтни дейности, и при подаден звуков сигнал от приближаващата се влакова композиция, е следвало да отдалечи багера на подходяща странична дистанция или най-малкото да не предприема движение на оборудването на багера, с което стрелата с кофата да попадне в коридора на движещата се влакова композиция. При така установената противоправност на деянието на водача, управлявал багера, което е довело непосредствено до уврежданията на процесния вагон, в тежест на ответника е да опровергае презумпцията за ВИ.. По делото не са събрани доказателства, които да оборят законоустановената презумпция за ВИ.. Показанията на свидетеля Т., управлявал багера, че не е чул да е подаден звуков сигнал от приближаващия се влак, не се кредитират от съда, тъй като същите не кореспондират с останалите събрани по делото доказателства. В допълнение, за настъпилото пътнo-транспортно произшествие е съставен акт № 25-2 от 14.09.2020 г., срещу който не са подадени възражения от виновното за ПТП лице – Т. Г. Т., независимо че първоначално е заявено, че такива ще бъдат подадени.

Не се доказва от ответника възражението му, че е налице съпричиняване от страна на машиниста на влаковата композиция за настъпване на увредите при осъществяване на ПТП. Дори и хипотетично да се приеме, че машинистът не е подал звуков сигнал при навлизане в гарата, каквито са показанията на свидетеля Т. – водач на багера, и които съдът не кредитира по изложените по-горе съображения, то това би могло да влече административно нарушение по Закона за железопътния транспорт, но не е станало причИ. за настъпване на пътнo-транспортното произшествие.

Влаковата композиция се е движела по релсовия път, предназначен за същата. От заключението на СТЕ се установява, че причин. за ПТП и за настъпилите щети е навлизането на стрелата с кофата на багера в коридора на железния път, по който се движи влаковата композиция с разрешена скорост. Налице е неправомерно поведение на водача на багера, както е посочено по-горе. Други доказателства за твърдяното съвпричиняване не са събрани по делото, поради което съдът намира, че възражението на ответника е недоказано и неоснователно.

От изслушаното и прието заключение на съдебно-техническата експертиза се установява, че щетите по вагон № 50522974201-8 са в следствие на процесното произшествие и е налице причинно-следствена връзка между описания механизъм на ПТП и настъпилите щети.

От събраните по делото доказателства се установява, че поради настъпилото пътно-транспортно произшествие – събитие от случаен характер, ищецът като застраховател по имуществена застраховка, с покритие към датата на процесното ПТП, е обезщетил увреденото лице със застрахователно обезщетение в размер на 158 784 лева, преведени с два транша по сметка на извършителя на ремонта юридическо лице.

Предвид заплатеното застрахователно обезщетение в полза на увреденото лице по имуществената застраховка във връзка с процесното ПТП, за ищеца като застраховател възниква правото да се суброгира в правата на увредения до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, на основание чл. 411 от КЗ. От събраните по делото доказателства се установява, че към датата на настъпване на застрахователното събитие е налице застрахователен договор за застраховка “Гражданска отговорност” касателно водача на багера с рег. № *****, сключен с ответното дружество.

Неоснователно е възражението на ответника, че настъпилото събитие не е покрит риск по задължителната застраховка “Гражданска отговорност”, доколкото същото не е настъпило при движение на багера и използването му като МПС, а при използването на багера като строителна машини. От събраните по делото доказателства се установява, че при настъпването на ПТП багерът е бил в статично положение и е извършвал движение със стрелата с кофата, като багерът е използван при извършваните ремонтни дейности. В случая макар багерът да е бил в статично положение, същият е ползван за извършване на друга своя обичайна функция. Застраховката “Гражданска отговорност” покрива вредите не само от случаите, при които превозното средство или машината се използва за придвижване, но и случаите, когато същото се използва съобразно друга своя обичайна функция.

Така в Решение от 04.09.2014 г. по дело С-162/13 на СЕС е дадено тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 годИ. относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката “Гражданска отговорност” при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка, че съдържащото се в него понятие “използване на превозни средства” включва всяко използване на превозно средство, което отговаря на обичайната функция на това превозно средство. Горесцитираната директива е отменена с понастоящем действащата Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 годИ. относно застраховката Гражданска отговорност при използването на моторни

превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка, която в член 3, параграф 1 съдържа същото понятие “използване на превозни средства”, поради което следва да се приеме даденото от СЕС в горесцитираното решение тълкуване.

Поради горното съдът намира, че след като в случая багерът е използван за своя обичайна функция, причинените в резултат на това вреди следва да бъдат покрити от застраховката “Гражданска отговорност”, сключена при ответника.

С оглед на горното съдът намира, че са налице предпоставките от фактическия състав на иска.

По отношение на размера на дължимото обезщетение следва да се вземе предвид стойността на ремонта за възстановяване на увредения вагон, която съгласно заключенията на СТЕ и ССЧЕ възлиза на 158 784 лева.

На ищеца се дължат и обичайните разноски от 15 лева.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният главен иск за сумата от 158 799 лева (застрахователното обезщетение и обичайните разноски на ищеца застраховател) е основателен и следва да бъде уважен.

Предвид уважаване на главния иск, следва да бъде уважена и акцесорната претенция по чл. 409 от КЗ вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за законната лихва върху главницата от 26 000 лева, считано от датата на подаване на исковата молба (28.10.2021 г.) до окончателното ѝ плащане, както и законната лихва за увеличената част от претенцията за горницата над 26 000 лева до 158 799 лева, считано от дата на молбата по чл. 214, ал. 1 от ГПК (12.12.2022 г.) до окончателното ѝ плащане.

Ищецът претендира и сумата от 1 365 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 26 000 лева за периода от 09.04.2021 г. (датата на получаване на писмото за възстановяване на платеното обезщетение) до 14.10.2021 г. В случая съдът приема, че с писмо с вх. № 4802/09.04.2021 г. са представени на ответника застраховател необходимите документи по регресната претенция, поради което от тази дата е започнал да тече 30-дневният срок по чл. 412, ал. 3 от КЗ. Същият е изтекъл на 09.05.2021 г., след която дата ответникът е изпаднал в забава и дължи законната лихва за забава. Поради това за процесния период от 10.05.2021 г. до 14.10.2021 г. следва да се присъди законната лихва върху главницата от 26 000 лева, която на основание чл. 162 от ГПК и с помощта на калкулатор за законната лихва, достъпен в интернет, съдът изчислява на 1 141,12 лева. В този размер акцесорната претенция е основателна и следва да бъде уважена, а за горницата над тази сума до предявения размер от 1 365 лева и за периода от 09.04.2021 г. до 09.05.2021 г. вкл. същата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

Съгласно представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК ищецът претендира разноски в общ размер на 13 223,56 лева, от които 6 406,56 лева – държавна такса, 1 050 лева – депозити на вещи лица, 120 лева – депозити за свидетели и 5 647 лева – адвокатско възнаграждение, за плащането на което са представени доказателства съгласно задължителните указания в т. 1 от Тълкувателно решение от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК

на ВКС.

В отговора на исковата молба ответникът е направил възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, което следва да бъде разгледано от съда. В случая минималното адвокатско възнаграждение, изчислено съгласно разпоредба на чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения, действаща към датата на договора за правна защита и съдействие – 08.09.2021 г., възлиза на 4 733,28 лева. При съобразяване на правната и фактическа сложност на делото съдът намира, че възражението на ответника е основателно и уговореното от ищеца възнаграждение следва да бъде намалено до минималния размер от 4 733,28 лева, което да бъде взето предвид при изчисляването на разноските по делото.

Предвид горното и с оглед изхода на спора, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 12 292,61 лева, съразмерно с уважената част от иска.

Становището на ответника с вх. № 85694/13.12.2022 г., в което за първи път е направено искане за присъждане на разноски, е постъпило по делото и докладвано след приключване на съдебното дирене, поради което същото не е своевременно заявено и не се взема предвид от съда.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователна компания “Л.И.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична общИ., район “Студентски”, бул. “*****”, да заплати на **Застрахователно акционерно дружество “ОЗК - 3.” АД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична общИ., район “Възраждане”, ул. “*****” на основание чл. 411 вр. с чл. 412 от КЗ и чл. 409 от КЗ вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, **сума в размер на 158 799 лева (сто петдесет и осем хиляди седемстотин деветдесет и девет лева)**, представляваща стойността на изплатено застрахователно обезщетение по щета № 0800-100-0007-2020 за вреди на увреденото лице “БДЖ – Пътнически превози” ЕООД при настъпило пътно-транспортно произшествие на 05.08.2020 г. на гара Синдел – разпределителна, на втори коловоз, на 30 метра след входния сигнал, между влакова композиция № 2612, със състав 4 вагона, 16 оси с локомотив 44-094, и пътно-транспортна маши. – багер, марка JCB-JS 145, с рег. № *****, с валидна застраховка “Гражданска отговорност”, сключена при Застрахователна компания “Л.И.” АД, и ликвидационни разноски по щетата, ведно със законната лихва върху главницата от 26 000 лева, считано от 28.10.2021 г. до окончателното ѝ плащане, и законната лихва за увеличената част от претенцията за горницата над 26 000 лева до 158 799 лева, считано от 12.12.2022 г. до окончателното ѝ плащане, и **сума в размер на 1 141,12 лева (хиляда сто четиридесет и един лева и дванадесет стотинки)**, представляваща лихва за забава върху главницата от 26 000 лева за периода от 10.05.2021 г. до 14.10.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание

чл. 409 от КЗ вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за горницата над 1 141,12 лева до предявения размер от 1 365 лева и за периода от 09.04.2021 г. до 09.05.2021 г. включително, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК **Застрахователна компания “Л.И.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична общИ., район “Студентски”, бул. “*****”, да заплати на Застрахователно акционерно дружество “ОЗК - З.” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична общИ., район “Възраждане”, ул. “*****” сума в размер на 12 292,61 лева (дванадесет хиляди двеста деветдесет и два лева и шестдесет и една стотинки), представляваща разноси по делото пред СГС, съразмерно с уважената част от иска.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____